

11

Fr 65¹⁰ Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δοῦκα Κρήτης ἐπανερχόμενον εἰς Βενετίαν νὰ ἐπιβῇ οἰουδήποτε κατέργου τοῦ ὅποιον ἤθελε καταπλεύσῃ εἰς Κρήτην, παραλαμβάνων μεθ' ἑαυτοῦ τὴν σύζυγον καὶ ἕξ πρόσωπα τοῦ οἴκου του μισθοδοτούμενα παρ' αὐτοῦ. 1360, Μαΐου 28.

12

Fr 72¹⁰ Ὁ Παῦλος Χριστιανὸς ἀναφέρει ὅτι ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς του ἐν παιδικῇ ἡλικίᾳ παρέμεινεν ἐπιτροπεύόμενος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του ὑπὸ τῆς προμήτορός των, ἣτις διεχειρίζετο τὴν περιουσίαν των. Αὕτη ἠσθένησεν ὁμως καὶ φοβηθεῖσα τὸν θάνατον, ἐκάλεσε παρ' αὐτῇ τοὺς ἐγγόνους της καὶ ὑπέδειξεν εἰς αὐτοὺς τὸ μέρος ἔνθα εἶχεν ἀποκρύψῃ 40 δουκάτα καὶ ἐν τῆς Ἀγίας Ἑλένης. Ἐκ τῆς ἀσθενείας ὁμως ταύτης ἡ γραῖα ἀνέρωσε καὶ τότε ἀνέλαβε τὰ χρήματα ἐκ τοῦ μέρους εἰς τὸ ὅποιον εἶχεν ἀποκρύψῃ ταῦτα, ἀποκρύψασα ἐκ νέου εἰς ἄλλο μέρος τῆς οἰκίας, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Παύλου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς γραίας ὁ Παῦλος Χριστιανὸς ἐπώλησε τὸ μερίδιον τῆς οἰκίας του εἰς τινα γείτονα Ἰουδαῖον, ὅστις ἀνεῦρεν ἐντὸς τῆς οἰκίας τὰ τεσσαράκοντα δουκάτα καὶ τὸ ἐν τῆς Ἀγίας Ἑλένης, ἀκριβῶς ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶχεν ἀποκρύψῃ ἡ γραῖα. Ἔνεκα τούτου προσέτρεξεν εἰς τὴν κυριαρχίαν ἐξαιτούμενος νὰ τύχῃ ἀκροάσεως, ὑπὸ τοῦ ρέκτορος Ρεθύμνου, ὅπως μεθ' ὅρκου βεβαιώσῃ τὰ ἀνωτέρω, διότι ἐπώλησε τὴν οἰκίαν ἀντὶ ἑκατὸν ὑπερπύρων μόνον, ὃ δὲ ἀγοραστής ἀνεκάλυψε τοσαύτην ποσότητα χρημάτων.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω διατάσσεται ὁ ρέκτωρ Ρεθύμνου, ὅπως ἀκροασθῇ τὸν εἰρημένον Παῦλον Χριστιανόν, ὡς πρὸς τὰ δίκαιά του καὶ ἐπ' αὐτῶν νὰ κρίνῃ. Ἡ ἀπόφασις αὕτη βασίζεται ἐπὶ τῆς γνωματεύσεως τοῦ τέως ρέκτορος Ρεθύμνου Παύλου Κουερίνη. 1360, Ἰουνίου 28.

13

Πρεσβεία τιμαριούχων Χανίων 1360.

Πρεσβευταὶ Πανταλέων Δαμολῖνος καὶ Μαρίνος Βιτσεμάνος.

Περὶ διαφορῶν ἀντικειμένων.

Διαταγὴ εἰς τοὺς σοφοὺς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν (sapientes ordinum), ὅπως ἀκροασθῶσι τοὺς ἐκ Χανίων πρεσβευτάς καὶ ὑποβάλωσι τὴν εἰσήγησίν των ἐγγράφως. 1360, Ἰουλίου 4.

Οἱ ἀνωτέρω πρεσβευταὶ γίνονται δεκτοὶ παρὰ τὸ γεγονός ὅτι δὲν προσεκόμισαν τὴν γνωμάτευσιν τοῦ δουκὸς καὶ τῶν συμβούλων ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων αἰτημάτων καὶ θέλουσιν εἰσακουσθῇ ἐπὶ πάντων τῶν ἄρθρων πλὴν τῶν ἀφορῶντων τοὺς νόθους καὶ τοὺς Ἑλληνας. 1360, Ἰουλίου 21.

1^{ον} Αἰτοῦνται τὴν ἀποκατάστασιν τῆς φήμης των, διότι ἀδίκως ἀφωπλίσθησαν, ἐν ᾧ ἤθελον νὰ ἀποδώσωσι τὸν σῖτον εἰς τὴν κοινότητα Χανίων.

Ἀπαντᾶται, ὅτι κατὰ τὸ παρελθόν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς πίστεως των οἱ τιμαριούχοι Χανίων, ἦσαν ἀγαπητοὶ εἰς τὴν κυριαρχίαν, τοιοῦτοι θέλουσιν εἶσθαι καὶ εἰς τὸ μέλλον πειθόμενοι εἰς τὰς διαταγὰς τῆς κυριαρχίας. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὁμως τοῦ σίτου θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιδείξωσι καλυτέραν καὶ φρονιμωτέραν διαγωγὴν, διότι ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἡ συμπεριφορὰ αὐτῶν δὲν ὑπῆρξεν ἡ ἀρμόζουσα, ὡς πρὸς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ σίτου. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι εἰς τὸ μέλλον οὐδεμίαν θὰ ἔχωμεν ἀφορμὴν νὰ σκεφθῶμεν περὶ αὐτῶν ἢ μόνον τὸ καλόν.

2^{ον} Αἰτοῦνται τὴν ἀποστολὴν συνδίκων, πρὸς οὓς νὰ δύνανται νὰ ἐφεσιβάλλωσιν.

Ἀπαντᾶται, ὅτι οὐδεὶς δύνανται νὰ γίνῃ νεωτερισμὸς ἀλλὰ θὰ ἐξακολουθήσωσι τὰ εἰωθότα.

